

столицѣ-тѣ си Щетинѣ. Но отъ това не може положително да ся заключи че Бугенхагенъ е живѣлъ тогазъ въ Щетинѣ. Ученици въ онова врѣме, както и сега, сѣ намирали срѣдства да излѣзжтъ да видятъ нѣкой херцогъ, придруженъ отъ всичко-то си войнство, ако, както въ този случай, Щетинѣ и да е былъ двадесетъ и четири километра далечъ отъ Воллинѣ.

Но нѣма никое съмнѣніе че, когато Бугенхагенъ достигнжлъ на седмнадесетъ-годишнж възрастъ, той отишелъ да ся учи въ Грайфсвалдъ. Това мѣсто си струвало врѣмето и трудъ-тѣ на младый-тѣ ученикъ. Грайфсвалдъ е былъ едно отъ онѣзи мѣста, дѣто умственна-та зора, която тогазъ озарявала Европж, прѣснжла най-първо зари-тѣ си. Въ този градъ имало отворенъ университетъ ; и Херцогъ Богиславъ наскоро былъ склонилъ нѣколко прочуты школьницы да занимажтъ профессорскы мѣста въ това всеучилище. Между тѣхъ были Иванъ и Викентій Равенскый ; и другъ единъ благороденъ школьникъ, на име Херманнъ Бушъ, былъ токо що прибавенъ на университетскый-тѣ учителскы съставъ. Този образованъ мжжъ — единъ отъ онѣзи мжжіе, за чіжто ревность и ученіе Германія съ гордость при-